

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 105T/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011955
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Turák
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123011955.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Michalom Turákom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.08.2023 v Piešťanoch, takto

rozhodol:

Obžalovaný
G. V., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom X. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

v čase okolo 18:30 hod. dňa 6.12.2022 v priestoroch Železničnej stanice Trnava na Kollárovej ulici, po tom, čo zazreli päťdesiatdeväť ročného invalidného dôchodcu T. G. vypomáhajúceho si pri chôdzi s francúzskou palicou, a vzájomne sa zhodli na tom, že ho okradnú, najskôr len G. V. so Ž. V. pristúpili k T. G. sediacemu na stoličke vo vestibule budovy Železničnej stanice v Trnave na hornom poschodí, od ktorého pýtali peniaze, a keď im T. G. odmietol peniaze dať, Ž. V. ho udrela fackami po tvári a obdobným spôsobom ho udierala aj po hlave, T. G. sa následne zo stoličky postavil a z miesta vyšiel východom von z budovy na terasu, kam za ním išli spoločne G. V., Ž. V. a už aj G. O., ktorá vyslovila úmysel okradnúť T. G., všetci traja sa postavili oproti T. G. do bezprostrednej blízkosti, a v tom G. V. opätovne požadoval od T. G., aby mu peniaze dal, a po odmietnutí Ž. V. otvorenou dlaňou udierala T. G. do tváre, pridala sa k nej aj G. O., ktorá nezisteným spôsobom do nezistených miest rukou udrela T. G., Ž. V. spoločne s G. V. pritlačili T. G. k zábradliu, G. V. si T. G. obopol rukou a natlačil si ho bližšie k svojmu telu, pričom mu z vrecka nohavíc vytiahol plastové puzdro vo vnútri s obsahom občiansky preukaz číslo T. XXX XXX na meno T. G. a eurobankovka v nominálnej hodnote 20 €, a s takto odcudzenými vecami spolu s G. O. odišiel mimo priestorov železničnej stanice pri neďaleko sa nachádzajúcu cykloveži uschovávajúcej bicykle, kde si rozdelili výnos z trestnej činnosti tak, že G. U. V. odovzdal odcudzenú dvadsaťeurovú bankovku G. O. a tá jemu vydala svoju desaťeurovú bankovku, zatiaľ čo Ž. V. pokračovala vo fyzickom napádaní T. G. údermi rukou, v čom sa jej snažil zabrániť I. L. odťahujúc ju od T. G., Ž. V. však napriek tomu opätovne pristúpila k T. G. dvíhajúcemu svoju francúzsku palicu nad seba, túto palicu chytila a siahla spolu s ňou T. G. na zem, po čom ho ešte ležiaceho koplá do chrbta a až tak od neho odstúpila a odišla z miesta preč, čím T. G. spôsobili škodu krádežou finančnej hotovosti vo výške 20 €, no nespôsobili mu žiadne zranenia,

t e d a

spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - chorej osobe

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) podal na Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) dňa 06.06.2013 obžalobu na obžalovaných G. V., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný G. V.“), Ž. V., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaná Ž. V.“) a G. O., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaná G. O.“) pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.07.2023 obžalovaní G. V., Ž.H. V. H. G. O. urobili vyhlásenie, že sú vinní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenia okresný súd po splnení procesných podmienok (§ 257 ods. 5, ods. 6 Trestného poriadku) prijal s tým, že následne okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Uznesením, sp. zn. 105T/3/2023 zo dňa 08.08.2023 okresný súd podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku zo spoločného konania vylúčil konanie proti obžalovaným Ž. V. a G. O. z dôvodu, že vo vzťahu k týmto dvom obžalovaným prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, pričom súčasne zohľadnil hospodárnosť konania i to, že obžalovaný G. V. je v súčasnosti väzobne stíhaný, ktoré veci je okresný súd povinný vybavovať prednostne a urýchlene (§ 2 ods. 6 veta druhá Trestného poriadku).

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2023 okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému G. V. čítaním podstatnej časti listinných dôkazov, ktorými sú hodnotenie uvedeného obžalovaného vo výkone väzby, skrátený výpis klienta, lustrácia v databáze súdov, lustrácia ZVJS, lustrácia CESDAP a odpis z registra trestov.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov vyplynulo, že obžalovaný G. V. je vo výkone väzby od 08.03.2023 s umiestnením v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Správanie a vystupovanie má na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Nebol mu uložený žiadny disciplinárny trest ani disciplinárna odmena. Sociálny kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev, o video návštevu doposiaľ neprejavil záujem. Počas výkonu väzby nie je pracovne zaradený.

Zo skráteného výpisu klienta bolo preukázané, že obžalovaný je vo výkone väzby s jej započítaním od 06.03.2023, na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie okresného súdu, sp. zn. 8Tp/11/2023 zo dňa 08.03.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Tpo/17/2023 zo dňa 23.03.2023. O ponechaní vo väzbe aj obžalovaného G. V. po podaní obžaloby rozhodol okresný súd uznesením, sp. zn. 105T/3/2023 zo dňa 14.06.2023.

Z lustrácie v databáze súdov mal okresný súd u obžalovaného G. V. preukázané právoplatné skončenie vecí vedených na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 5T/164/2005 a sp. zn. 7T/89/2007.

V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný G. V. evidovaných päť priestupkov, konkrétne dňa 16.11.2021 proti občianskemu spolunažívaniu, za ktorý mu bola uložená pokuta v rozkaznom konaní vo výške 30 eur, dňa 09.02.2022 proti občianskemu spolunažívaniu (vyriešený blokovanou pokutou vo výške 30 eur), dňa 17.03.2022 proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (uložená mu bola blokovaná pokuta vo výške 20 eur), dňa 31.07.2022 proti majetku (skončený blokovanou pokutou vo výške 30 eur) a dňa 01.08.2022 proti občianskemu spolunažívaniu (uloženie blokovej pokuty vo výške 30 eur).

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný G. V. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Právne významné je vo vzťahu k tomuto obžalovanému odsúdenie, na základe rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7T/89/2007 zo dňa 24.06.2008, právoplatného dňa 10.02.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/78/2008 zo dňa 10.02.2009. V tomto trestnom konaní bol obžalovaný G. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za čo bol okrem iného odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Obžalovaný G. V. bol tiež trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/30/2021 zo dňa 24.09.2021, právoplatným dňa 13.10.2021 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovanému G. V. uložiť trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 a ods. 5 Trestného zákona v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov, so zaradím do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom otázku prípadného zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ponechal na uvážení súdu.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že ho návrh prokurátora veľmi prekvapil, ale vyjadril sa ku klientovi. Žiadal, aby súd prihliadol na skutočnosť, že ku skutku sa priznal a úprimne ho oľutoval. Čo sa týka samotného skutku, nenastal žiadny závažný ani nenapraviteľný následok, a to ani na zdraví, ani na majetku poškodeného. Jeho klient od začiatku napomáhal OČTK pri objasňovaní tohto trestného činu. Žiadal, aby súd prihliadol aj na hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a tiež na fakt, že veľmi pravdepodobne sa mu po odsúdení bude premieňať podmienenečný trest 1 rok a 2 mesiace, ktorý mu bol uložený rozsudkom v bode 6 registra trestov, čiže už táto okolnosť mu trest zvýši. Pokiaľ ide o zákonné sadzby, vzhľadom k tomu, že ide o opätovné spáchanie zločinu a dolná hranica sa zvyšuje na 9 rokov a 6 mesiacov, tento trest považuje za týchto okolností za neprimerane prísny a navrhol, aby súd využil svoje oprávnenie a znížil tento trest o celú jednu tretinu, čo vychádza na 6 rokov a 4 mesiace. Zároveň navrhol, aby súd využil možnosť podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona a zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tam bude mať vytvorené lepšie podmienky na svoju nápravu.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 písm. d) Trestného zákona odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie chorá osoba.

Podľa § 127 ods. 6 Trestného zákona chorou osobou sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá v čase činu trpí fyzickou chorobou alebo duševnou chorobou, aj keď prechodnou, bez ohľadu na to, či je dočasne práceneschopná, ako aj osoba so zmenenou pracovnou schopnosťou, invalidná osoba alebo osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom intenzita takej choroby alebo postihnutia zodpovedá ťažkej ujme na zdraví.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 veta prvá Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 8 veta prvá Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 4 veta prvá Trestného zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona pri zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani

vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

O obžalovanom G. V. bolo vykonaným dokazovaním zistené, že bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7T/89/2007 zo dňa 24.06.2008, právoplatným dňa 10.02.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/78/2008 zo dňa 10.02.2009 bol uvedený obžalovaný uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/30/2021 zo dňa 24.09.2021, právoplatným dňa 13.10.2021 bol tiež uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov s podmienčne odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov. Okrem toho obžalovaný G. V. v priebehu rokov 2021 - 2022 spáchal päť priestupkov (tri proti občianskemu spolunažívaniu, jeden proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a jeden proti majetku). Nie sú evidované negatívne poznatky na obžalovaného G. V. z výkonu väzby, nakoľko správanie a vystupovanie má na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva a vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom obžalovanému G. V. priznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval) pri absencii (nepřítomnosti) žiadnej prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Priznanie prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) okresný súd nezohľadnil z dôvodu, že by u obžalovaného G. V. takýmto postupom došlo k jej dvojitému pričítaniu s prihliadnutím na to, že opätovne spáchal zločin (§ 37 písm. m) Trestného zákona aj § 38 ods. 5 Trestného zákona). Uvedenému argumentu okresného súdu zodpovedá aj gramatický a logický výklad ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu s tým, že v takom prípade sa ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona nepoužije. Napriek tomu, že by v prejednávacom prípade vo vzťahu k obžalovanému G. V. neprichádzalo do úvahy použitie ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, a to pre prípadný pomer prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností (1:1), nepovažoval okresný súd použitie prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, za dôvodné a zákonné. Nebolo by tým umožnené zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (1/3) a odsúdenie obžalovaného G. V. v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/89/2007 by sa tým stalo podkladom pre súčasné použitie ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona i § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Po takomto ustálení skutkového i právneho stavu okresný súd zákonne upravoval trestnú sadzbu ustanovenia § 188 ods. 2 Trestného zákona (7 rokov až 12 rokov). Najskôr znížil jej hornú hranicu (12 rokov) o jednu tretinu (1/3) podľa § 38 ods. 3 v spojení s § 38 ods. 8 Trestného zákona na 10 rokov a 4 mesiace, potom zvýšil jej dolnú hranicu o jednu polovicu (1/2) podľa § 38 ods. 5 v spojení s § 38 ods. 8 Trestného zákona na 9 rokov a 6 mesiacov. Okresnému súdu sa však použitie takto upraveného rozpätia trestnej sadzby (9 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov a 4 mesiace) zdalo neprimerane prísne, a preto po prijatí vyhlásenia obžalovaného G. V., že je vinný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, tomuto obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, ako v prípade mimoriadneho zníženia trestu v rámci konania o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. Pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody o jednu tretinu (1/3) pod dolnú hranicu upraveného rozpätia trestnej sadzby (9 rokov a 6 mesiacov), ktoré sa považuje za zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, okresný súd uložil obžalovanému G. V. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace.

Okresný súd dospel k záveru, že takáto výmera trestu odňatia slobody zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného

činu, zistenú poľahčujúcu okolnosť, nezistenú priťažujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovaného G. V. a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného G. V. spoločnosťou. Pre úplnosť je nevyhnutné dodať, že uvedená „odmena“ spočívajúca v uložení trestu odňatia slobody zníženého o jednu tretinu (1/3) pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby je odôvodnená tým, že okresný súd nepriznal obžalovanému G. V. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), ale zohľadnil to, že obžalovaný G. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný. Prijatím vyhlásenia o vine okresným súdom, tento následne vykonával dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, čo bezpochyby prispelo k rýchlosti samotného trestného (súdneho) konania.

Obžalovaného G. V. okresný súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. S prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného G. V. nebol splnený zákonný dôvod navrhnutý aj obhajcom v záverečnej reči na zaradenie obžalovaného G. V. do ústavu na výkon trestu iného (minimálneho) stupňa stráženia. Na tohto obžalovaného je preto nevyhnutné naďalej pôsobiť prostriedkami, ktoré budú realizované vo výkone trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na tunajší súd. Podané odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.